Wyznaczone miejsce parkingowe a opłata

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: niedziela, 16, kwiecień 2017 17:46
Marcin Maksymiuk
Odsłony: 5247

Znaczenia nabiera rozumienie użytego w art. 13b ust. 1 u.d.p. określenia "wyznaczone miejsce", z którym koresponduje treść art. 13b ust. 6 pkt 1 u.d.p. mówiąca o wyznaczaniu w strefie płatnego parkowania miejsc przeznaczonych na postój pojazdów.

W ramach wykładni pojęcia "w wyznaczonym miejscu" na podkreślenie zasługuje, że w procesie interpretacyjnym nie wolno traktować żadnego fragmentu interpretowanego przepisu prawnego jako zbędnego. Z założenia racjonalności prawodawcy wynika, iż kieruje się on intencją precyzyjnego wyjaśnienia wszystkich zagadnień, dlatego nie można pominąć żadnej części wypowiedzi prawnej. Zgodnie z regułami języka normatywnego, w aktach normatywnych należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu i unikać wykorzystywania określeń specjalistycznych, jeżeli mają odpowiednik w języku potocznym. Dlatego też przy tłumaczeniu znaczenia normy należy przypisać jej takie znaczenie, jakie ma ona w języku potocznym, chyba że ważne względy przemawiają za odstępstwem od tego znaczenia, która to jednak sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie występuje.

W powszechnym rozumieniu wyrażenie "wyznaczyć" oznacza "wytyczyć coś, określić granice, bieg czegoś za pomocą linii, znaków" (Słownik języka polskiego, PWN, Warszawa 1994). Wyznaczone miejsce jest to więc wydzielona za pomocą linii albo znaków powierzchnia określonego terenu.

Wyrażenie "wyznaczone miejsce" użyte w art. 13b ust. 1 u.d.p. oznacza zatem wyznaczone za pomocą linii lub znaków odpowiednie stanowisko przeznaczone na postój pojazdów samochodowych.

Odczytując treść art. 13b ust. 1 u.d.p. nie można więc pomijać analizowanego zwrotu. Stanowiłoby to bowiem dokonywanie wykładni tekstu prawnego wbrew zakazowi per non est - czyli w taki sposób, że pewien jego fragment uznany został za zbędny, a więc niezawierający treści normatywnej

Wprowadzając omawiane sformułowanie do przepisu art. 13b ust. 1 u.d.p. ustawodawca postanowił, że opłata za postój w strefie płatnego parkowania może być pobierana tylko wówczas, gdy postój pojazdu samochodowego realizowany jest w miejscu wyznaczonym do parkowania. Przyjąć przy tym należy, że postój pojazdu mieści się w zakresie treściowym parkowanie pojazdu. Nie jest więc dopuszczalne, jak uczyniło to Kolegium, uznanie za wyznaczone miejsce, terenu całej strefy płatnego parkowania. Gdyby bowiem przyjąć, że taka możliwość istnieje, to wówczas analizowany przepis powinien mieć brzmienie: "Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo". Skoro jednak ustawodawca zawarł w przepisie zwrot "w wyznaczonym miejscu", to należy mu nadać określoną treść normatywną, a nie pomijać w procesie wykładni.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 lutego 2017 r. (I SA/Gl 1228/16).

Źródło: CBOSA

Phoca PDF